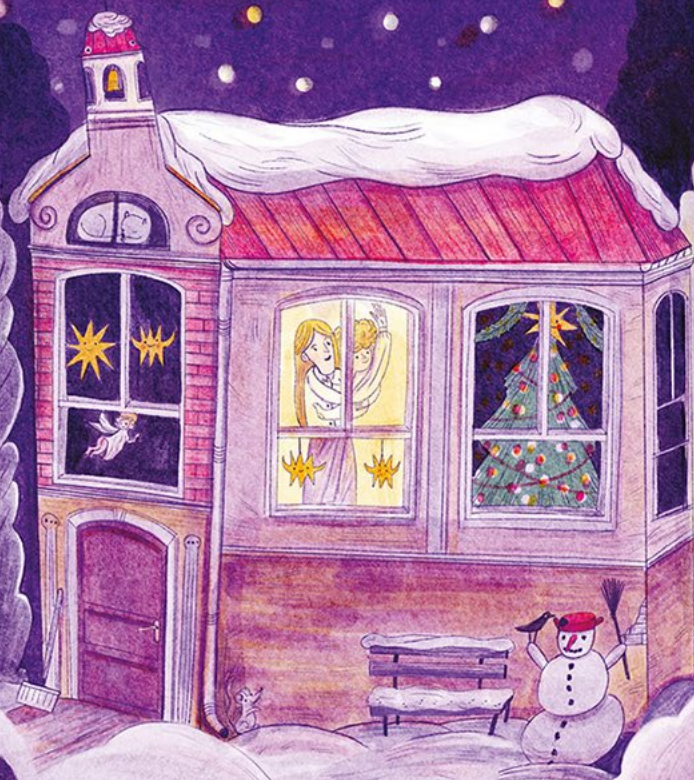

Alena Mornštajnová

Vánoce v Šípkové ulici

Ilustrovala
Aneta Františka Holasová

Albatros

Vánoce v Šípkové ulici

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatros.cz
www.albatrosmedia.cz

Alena Mornštajnová
Vánoce v Šípkové ulici – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Alena Mornštajnová

Vánoce v Šípkové ulici

Ilustrovala Aneta Františka Holasová

Albatros

Helence, Alence a Simonce

Kapitola první

Bylo dvacátého třetího prosince, den před tím nejočekávanějším dnem z celého roku, dnem, který se jmenuje Štědrý, protože v podvečer se rozsvítí vánoční stromky a pod nimi se jako zázrakem objeví dárky.

Obloha se modrala, za okny nebeské kuchyně tancovaly sněhové vločky a celým domem vonělo linecké cukroví.

„Hepčí, he-he-hepčí!“

Hrníčky na políčkách nadskočily a cinkly o sebe oušky.

„Eche, eche, fúúú, fúúú, hepčí!“

Maminka Marie zvedla hlavu a polekaně se rozhlédla.

„Fúúú, fúúú,“ ozvalo se znovu. Znělo to jako zkouška trubačů nebeského orchestru.

Maminka odložila kuchařku, ve které hledala recept na vanilkové rohlíčky, a zamířila směrem, odkud se ty podivné zvuky ozývaly. V obývacím pokoji seděl u stolu Ježíšek, u nosu si držel veliký modrý kapesník a snažil se zadržet další kýchnutí.

„Báb asi rýbu,“ připustil.

„To máš z toho, že lítáš venku bez čepice, když fouká a padá mokrý sníh,“ povzdechla si maminka. „Copak jsem ti neříkala, ať se pořádně oblékneš a nepobíháš jen v košili? Ale to ty ne, Ježíšku. Ty máš svoji hlavu a nedáš si říct.“

Kolikrát jsem ti opakovala, že kvůli té tvé tvrdohlavosti jednou špatně dopadneš – a už je to tady.“

„Hepčí,“ řekl Ježíšek a hlasitě se vysmrkal.

Maminka mu položila dlaň na čelo a hned ucukla.

„Vždyť pálíš jako plech lineckého cukroví, co jsem ho teď vytáhla z trouby! Hybaj do postele. Uvařím ti lipový čaj a osladím ho medem. Ještě štěstí, že už máš všechny balíčky roznesené. To by bylo hrozné, kdyby kvůli tvé neopatrnosti některé děti nenašly pod stromečkem žádný dárek.“

Vzala Ježíška za ruku a chtěla ho odvést do postele.

Jenomže Ježíšek si zhluboka povzdechl: „Do postele debůžu. Ještě jseb derozdesl dadílku v Šípkové ulici.“

Maminka chvíli nevěděla, o čem to mluví, ale pak pochopila, že Ježíšek říká, že do postele nemůže, protože ještě neroznesl NADÍLKU v Šípkové ulici. Měl tak velkou rýmu a plný nos, že mu skoro nebylo rozumět.

Ježíšek sklouzl ze židle a pomalu se šoural k plátěnému pytli plnému dárků. Zůstal v koutě poslední a smutně čekal, až se ho Ježíšek chopí a rozletí se s ním do Šípkové ulice.

Ježíškovi se ještě nikdy nezdál obývací pokoj tak veliký. Ještě nikdy neměl nohy tak těžké a ještě nikdy si nevšiml, že se podlaha jejich nebeského domu houpe. Když se po pytli konečně natáhl, aby si ho přehodil přes rameno, kolena se mu podlomila a Ježíšek se nešťastně posadil na podlahu.

To už ale zasáhla maminka Marie. „Nedá se nic dělat, Ježíšku. Jsi nemocný a musíš pod peřinu a pořádně se vypotit. Dárky roznášet nemůžeš. Najdeme za tebe náhradníka.“

Jenomže kde ho vzít? Do Štědrého večera zbýval už jen jeden jediný den a všechny vánoční bytosti měly plné ruce práce. Na koho se teď na poslední chvíli obrátit?

Maminka Marie se zamyslela a pak sáhla pro telefon.

Měla štěstí. Santa Claus už rozvezl všechny dárky a teď spokojeně odpočíval ve velkém křesle, pojídal perníčky z mísy položené na klíně a občas se napil teplého mléka z buclatého hrníčku položeného na odkládacím stolku.

„Hou, hou,“ ohlásil se, když zvedl hovor.

„Hou... tedy chtěla jsem říct dobrý den. Dovolala jsem se správně na Severní pól?“ zeptala se Ježíškova maminka.

„Hou, hou. Zajisté. U telefonu Claus. Tedy Santa Claus. Osobně.“

„Tady nebe, u telefonu Ježíškova maminka Marie. Taky osobně,“ dodala trochu zbytečně maminka.

„Á to je překvapení, jak se má můj malý kolega? A co pro vás mohu udělat?“

„Jsem ráda, že se ptáte, pane Santo, smím-li vám tak říkat.“

„Ale dozajisté, milá paní Marie. Bude mi ctí,“ odpověděl Santa Claus.

„Víte,“ pokračovala maminka, „máme veliký problém. Ježíšek onemocněl.“

„V zimě prochladnete raz dva,“ prohlásil Santa. „Proto zásadně nevycházím z domu bez čepice. Uložte ho do postele a uvařte mu lipový čaj.“

„Jenomže Ježíšek nestihl donést dárky do domů v Šípkové ulici. Do celé ulice, rozumíte! A co by to bylo za Vánoce bez dárků?“ zanaříkala maminka.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Vánoce v Šípkové ulici.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.